

møllestrøm og 6% anden VE-strøm i stedet for at købe den samme mængde el billigst muligt på det nordiske elmarked eller fra de danske kraftværker på markedsvilkår, og oplyse de elpriser, der er benyttet i beregningerne af nævnte meromkostninger, samt oplyse resultaterne af de sidst i ministerens svar omtalte »lignende beregninger af pengeoverførsler fra elforbrugerne til vindmøllesektoren«, som ifølge ministeren er udført af Danske Elværkers Forening og meddelt til Energistyrelsen?»

Begrundelse

Energisagkyndige har foretaget følgende nedenstående beregninger ved et elforbrug på 36 mia. kWh pr. år i 2003:

Overførsel af statstilskuddet på 27 øre/kWh til 5 TWh vindmøllestrøm til elforbrugerne svarer til, at et statstilskud på 1,36 mia. kr./år overføres til forbrugerne. Hvis forventet 20 pct. af vindmøllestrømmen i 2003 afregnes til 43 øre/kWh (i stedet for 60 øre/kWh), overføres ca. 1,19 mia. kr./år til forbrugernes elregning.

Forbrugerne tvinges i 2003 til at købe $0,14 \times 36 = 5,04$ mia kWh vindmøllestrøm og $0,06 \times 36 = 2,16$ mia kWh anden VE-strøm (fra halm, træflis, biogas og solceller). Vindmøllestrømmen fra privatejede møller forventes afregnet til en gennemsnitlig garanteret pris på 57 øre/kWh, og anden VE-strøm afregnes til en gennemsnitlig omkostningsbestemt pris på ca. 75 øre/kWh. Med en forventet, gennemsnitlig pris på ca. 12 øre/kWh for strøm købt på det åbne marked, bliver merprisen, som forbrugerne skal betale for VE-strømmen således på $5,04 \times (0,57 - 0,12) + 2,16 \times (0,75 - 0,12) = \text{ca. } 3,6$ mia. kr. pr. år i 2003.

Disse tal stemmer altså ikke med de tal, ministeren hidtil har oplyst.

Handel med »grønne beviser« kan umuligt give lavere priser for forbrugerne end de lovbestemte minimumspriser for VE-strøm, som leverandørerne af VE-strøm har krav på. Det er derfor uforståeligt for energisagkyndige og spørgeren, hvordan markedet for »grønne beviser« skulle kunne fungere og give lavere priser for VE-strøm, før de garanterede minimumspriser for VE-strøm er afskaffet.

Svar (18/5 99)

Miljø- og energiministeren (Svend Auken): Jeg har forelagt spørgsmålet for Energistyrelsen, som har oplyst følgende, hvortil jeg kan henholde mig:

»Målsætningen med 14 % vindmøllestrøm i 2003 svarer til ca. 5 TWh. Det er imidlertid kun godt halvdelen af denne produktion, der under den nuværende ordning vil være berettiget til 17 øres tilskuddet. Herudover er der i elreformen fastlagt en overgangsordning, hvor tilskuddet aftrappes i takt med, at de eksisterende vindmøller har været i drift i et nærmere defineret antal fuldlasttimer. Endelig vil elværksejet vindkraft i den nye elreform ikke længere være omfattet af tilskudsordninger (CO₂-tjeren).

Ovenstående 3 forhold vil have stor virkning på forbrugernes betaling for vindkraft i 2003. Energistyrelsen skønner derfor, at meromkostningerne for elforbrugerne i 2003 ikke tilnærmelsesvis vil være af den størrelsesorden som nævnt i begrundelsen til spørgsmål S 2005.

Forbrugernes samlede meromkostninger ved at skulle aftage vindkraft og VE-baseret elektricitet, fremfor at købe til elektriciteten markedspris, er afhængig af værdien for VE-beviser, markedsprisen på el samt de vilkår, der kommer til at gælde for de centrale produktionsselskaber. Det er derfor vanskeligt at estimere de samlede meromkostninger.

Det kan oplyses, at Energistyrelsen i forbindelse med beregningerne, der ligger til grund for Elreformaftalen af 3. marts 1999, opererer med en markedspris på 18 øre/kWh i 2003.

I besvarelsen af spørgsmål S 1702 fremgår det, at Energistyrelsen af Danske Elværkers Forening har fået oplyst, at foreningen har foretaget lignende beregninger af pengeoverførsler fra elforbrugerne til vindmøllesektoren, men at der ikke er tale om en egentlig analyse. Det kan i forlængelse heraf oplyses, at Energistyrelsen ikke har fået forelagt beregninger udført af Danske Elværkers Forening, og derfor ikke er bekendt med beregningernes resultater.«